

- nejasna definicija glede poročanja ETD: banke so pridobile mnenje Agencije, da garancije (warrants) niso IFI in s strani BaFin da borzni certifikati niso IFI, kljub standardizaciji in trgovanju na organiziranem trgu ter vsebini IFI. Banke so sklenile, da borznih certifikatov repozitorijem ne bodo poročale dokler ne bodo podane drugačne usmeritve s strani EU ali lokalnih pristojnih organov. V izogib morebitnim kršitvam EMIR bi banka želela potrditev s strani regulatorja, ali je takšno stališče bank sprejemljivo;

Garancije (ang. warrants) so skladno z odgovorom Evropske komisije [ID 365](#) finančni instrumenti iz 18. c točke prvega odstavka 4. člena Direktive 2004/39/EC, torej prenosljivi finančni instrumenti iz točke (1) oddelka C Priloge I k Direktivi 2004/39/EC in s tem niso izvedeni finančni instrumenti, kot jih določa EMIR. Evropska komisija se v svojem mnenju sicer ni opredelila do borznih certifikatov, vendar upoštevajoč dejstvo, da so na borzah, kjer se s temi finančnimi instrumenti trguje, in s strani vrste regulatorjev obravnavani kot strukturirani produkti, ki skladno z 2. členom MIFIR niso izvedeni finančni instrumenti, se z namenom poenotenja evropske nadzorniške prakse tudi v Banki Slovenije pridružujemo temu mnenju, v kolikor ne bo sprejeto drugačno stališče s strani EBA, ESMA oziroma ustreznih pristojnih organov.

- banka se mora z nasprotno stranko dogovoriti glede usklajevanja portfelja, reševanja sporov, stiskanja portfelja, definiranja UTI, uskladitve poročanih podatkov repozitoriju. Banke imajo probleme z neodzivnostjo nasprotne stranke ter poizvedujejo, ali tiho soglasje nasprotne stranke zadostuje kriteriju medsebojnega dogovora;

EMIR in ITS ter RTS določajo obveznost dogovora med strankami v zvezi z vsemi omenjenimi področji. Hkrati pa je razumljivo, da to v praksi pogosto ni izvedljivo, zato je pomembno, da družba poskrbi, da je nasprotna stranka ustrezno informirana o postopkih ter načinu izvajanja posameznih aktivnosti, kar mora banka ustrezno dokumentirati.